

ADVIES VAN DE HOGE RAAD VOOR HET BEDRIJFSREVISORAAT
INZAKE DE TOEPASSING VAN DE WET VAN 21 FEBRUARI 1985
OP DE ZIEKENHUIZEN EN ANDERE VERZORGINGSINSTELLINGEN

De Belgische Confederatie der Private Verzorgingsinstellingen heeft een aanvraag ingediend om vrijgesteld te worden van de verplichting een bedrijfsrevisor aan te stellen in deze verzorgingsinstellingen die een ondernemingsraad hebben. Als motief hiervoor wordt ingeroepen dat het M.B. van 07.08.1986, dat de regels bepaalt volgens dewelke de begrotingsenveloppe voor de verzorgingsinstellingen wordt opgesteld, geen enkele rekening houdt met de financiële lasten die voortvloeien uit de aanstelling van een bedrijfsrevisor.

De verplichting om een bedrijfrevisor aan te stellen vloeit voort uit art. 1 van de wet van 21 februari 1985 dat een wijziging invoert in art. 15 bis van de wet van 20 september 1948 op de ondernemingsraden. Tijdens de discussie in de kamercommissie werd uitdrukkelijk de vraag gesteld of de vrijstelling die in de wet voorzien is voor de onderwijsinstellingen niet diende uitgebreid te worden tot andere ondernemingen zonder economische finaliteit in de gesubsidieerde sector. (Parl. Doc. Kamer 1983-84, 552 N 35, Verslag p. 13).

Deze vraag werd duidelijk ontkennend beantwoord. Er is bijgevolg geen wettelijke grond om een uitzondering voor de verzorgingsinstellingen toe te laten.

De rol die de bedrijfsrevisor in de ziekenhuizen speelt is ook anders dan deze van de officiële controleorganismen die tot nu toe bestaan. De bedrijfsrevisor dient de stukken te controleren en te certificeren die de betrokken instelling volgens de wet moet opstellen; bovendien dient hij de economische en financiële informatie die aan de ondernemingsraad wordt verstrekt te certificeren en desgevallend in de ondernemingsraad toe te lichten. Deze functies die de personeelsleden en de schuldeisers van de ziekenhuizen dienen te beschermen behoren niet tot de specifieke opdracht van de thans bestaande controleorganismen.

Het feit dat de honoraria van de bedrijfsrevisor niet aangerekend kunnen worden in de verpleegdagprijs is een argument in feite. Bij de aanvraag wordt geen enkel element gevoegd waaruit zou blijken dat dergelijke verrekening principieel of wettelijk onmogelijk is.

Er wordt aan de aanvraag evenmin enig bewijs toegevoegd dat de verzorgingsinstellingen de Minister van Volksgezondheid in feite zouden gewezen hebben op de noodzaak de honoraria van de bedrijfsrevisoren mee op te nemen in de berekening van de verpleegdagprijs van de verzorgingsinstellingen, noch dat de Minister dergelijk verzoek zou geweigerd hebben, en dit hoewel de wettelijke verplichting gekend was meer dan één jaar voor het Ministerieel Besluit werd getroffen op 7 augustus 1986.

Op grond van de bovenstaande overwegingen meent de Hoge Raad van het Bedrijfsrevisoraat dat de wettelijke verplichting om een bedrijfsrevisor te benoemen ook op de verzorgingsinstellingen dient te worden toegepast.